

**VERTINIMO KOMISIJOS NARIŲ NUOMONĖS IR IŽVALGOS PASIBAIGUS KONKURSUI
„NAUJIEJI ATRADIMAI“**

Ar jau yra kada tekę būti vertinimo komisijos nariu tokiomis aplinkybėmis, jei ne, kokie išpūdžiai aplankė atlikėjus stebint kompiuterio ekrane?

Ieva Narkutė (vokalo kategorija):

Nors technologijos ir labai padeda XXI amžiuje ir ypač tokiomis keistomis pandemėmis aplinkybėmis, visgi gyvo buvimo scenoje ir gyvo klausymosi patirties jos visiškai neatstoja. Yra kažkuri dalis to stebuklo, tos unikalios „chemijos“, kuri gali įvykti tik gyvame susitikime čia ir dabar. Nepaisant to, net kompiuterio ekrane talentas ir dainuojančiųjų šviesa sužibėdavo, tie momentai labai džiugino klausant konkurso dalyvių.

Prof. Asta Krikščiūnaitė (vokalo kategorija):

Deja, bet per šiuos jau metus trunkančio mūsų gyvenimo sąlygas pandemijos metu jau teko vertinti atlikėjus stebint tik kompiuterio ekrane.

Vilija Geležiūtė (fortepijono kategorija):

Virtualaus konkurso vertinimo komisijos nare buvau pirmą kartą. Bet darbas su vaizdo įrašu tai nėra naujiena. Ir anksčiau teko tai daryti, dalyvaujant įvairiuose projektuose.

Ingrida Kurienė (liaudies instrumentų kategorija):

Taip, teko. Ekrane stebint nesijaučia tikrosios energijos ir plačios dinamikos amplitudės, visgi išskirti talentus nėra sudėtinga. Aplanko įvairūs išpūdžiai: pasidžiaugimu puikiais atlikėjo ir mokytojo darbo rezultatais apgalvojant visas detales (sceninis įvaizdis, pasitempimas, nuotaika, aplinka...) iki šio tokio nusivylimo, kad nemaža dalis apie tai negalvoja. Visgi, nepaisant to, kad groti priešais mokytoją su kamera nėra taip smagu, kaip stebint žiūrovams salėje, reikia nepamiršti, kad įrašas bus peržiūrimas kolegų, mokinių. Juk į sceną su sportine apranga neitume...? Tad linkiu mokytojams ateinančiais kartais pagalvoti ir apie šiuos niuansus, kurie keltų nuotolinių konkursų lygį, įkvėptų draugus pasitempti.

Doc. Dr. Aistė Bružaitė (liaudies instrumentų kategorija):

Nuotolinio konkurso vertintoja jau teko būti per pirmą karantiną. Aplinkybės tikrai ne pačios palankiausios tiek atlikėjams, tiek klausytojams. Tačiau noras tobulėti ir toliau profesionaliai muzikuoti suteikia jėgų ruošti tokio pobūdžio konkursams.

Rimvydas Savickas (pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija):

Yra tekę vertinti konkurso atlikėjus nuotoliniu būdu. Išpūdžiai pozityvūs - daug ką galima išgirsti, pamatyti atlikėjo pasirodyme kitaip nei klausantis gyvai.

Žana Gumenaja (akordeono kategorija):

Taip, jau teko dirbti komisijoje nuotoliniu būdu. Tai nėra mano pirmasis "išpūdis".

Garsas ir emocijos įrašuose neatstoja gyvo atlikimo pajautimo, bet juk vaizdo įrašą galite peržiūrėti daugiau nei vieną kartą, atkreipiant dėmesį į atskiras detales, ko gyvai klausant padaryti nespėjama. Visgi, ar šie privalumai suteikia vertinimui daugiau tikslumo? Ar ateityje tokių konkursų turėtų būti organizuojama daugiau?

Prof. Asta Krikščiūnaitė (vokalo kategorija):

Be abejo, vaizdo įrašo stebėjimas suteikia kitokios patirties ir atlikėjams, ir klausytojams. Perklausti tikrai galime keletą sykių, bet gyvas atlikimas suteikia daugiau tikrumo atlikimui, jaučiama gyva emocija, galime

vertinti atlikėją čia ir dabar. Manau, kad ateityje galėtų būti rengiami ir gyvi, ir nuotoliniu būdu vykdomi konkursai. Žinoma, kad norėtusi daugiau gyvai vykdomų konkursų.

Vilija Geležiūtė (fortepijono kategorija):

Klausant gyvai, žinoma, girdisi daugiau sceninio jaudulio, įsipareigojimo ir atsakomybės kuris tuo pačiu priduoja ir daug žavesio atlikimui. Vertintoją tai įpareigoja pasitikėti vienintele atlikimo perklausa. Vaizdo įrašą yra galimybė paklaustyti pakartotinai. Visgi pasirodo, kad pirmasis įspūdis - perklausymas, vis tiek teisingas. Jeigu ir reikia kažką pakeisti, pataisyti, tai tik labai nežymiai ir nereikšmingai.

Ieva Narkutė (vokalo kategorija):

Vos keletą įrašų žiūrėjau antrą kartą. Tam, kad pasidžiaugčiau ir pasimėgaučiau tikrai talentingais ir profesionaliais konkurso dalyviais. Visgi manau, kad peržiūrų skaičius čia ne padeda, o greičiau trukdo, nes dainavime labai svarbus pirmasis įspūdis - arba „užkabini“ klausytoją per pirmąją minutę, arba ne.

Ingrida Kurienė (liaudies instrumentų kategorija):

Manau, pirmas įspūdis klausant gyvai yra tikrasis. Bandytas pakartoti ir dar kartą peržvelgti vertinimo balus įnešė daugiau sumaišties. Pradedi vertinti detales, kurių, kaip ir sakote, galbūt pirmu kartu nepastebi...Ateityje manau šie konkursai pilnai gali gyvuoti šalia gyvai vykstančių. Tai padės mokytojams ir mokiniams, turintiems finansinių sunkumų, sudalyvauti Lietuvos ir pasaulio mastu. Juk kiekviena išvyka kainuoja.

Doc. Dr. Aistė Bružaitė (liaudies instrumentų kategorija):

Šie išvardinti privalumai tikrai padeda norint kažkuo įsitikinti. Tačiau muzikų konkursai – tai momentas, kuris yra nepakartojamas. Atlikėjas kartais atiduoda tiek, kiek net jis pats nežino, jog turi. Video įrašai – tai tik noras pagroti kuo švariau, gražiau. Neretai kartojami dešimtis kartų, siekiant įrašo švarumo. Tokia išliekamųjų įrašų kaina. Ateityje tikrai galėtų egzistuoti tokio pobūdžio konkursai, tačiau, mano manymu, jie negali net būti gretinami su gyvais atlikėjų konkursais.

Rimvydas Savickas (pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija):

Sakyčiau, kad būtent tikslumo daugiau nesuteikia, nes vis tik esmę ausis „pagauna“ kai atlikėjas groja gyvai ar jo klausytum nuotoliniu būdu. Tačiau galima pastebėti ir kitokių detalių: kokia įrašymo metu atlikėjo scenos kultūra (vieni nusilenkia, kiti ne), kaip būna apsirengęs (vieni apsirengia taip kaip eitų gyvai į sceną, kiti gal nesureikšmina ir įrašinėja apsirengę kasdieniškai), ir pan. Visgi manau, kad nuotolinių konkursų reikia, nes tai suteikia daugiau galimybių dalyvauti tolimesniuose šalies kampeliuose gyvenantiems dalyviams, priverčia atlikėjus mobilizuotis kitokiu kampu, kas gali duoti daug naudos.

Žana Gumenaja (akordeono kategorija):

Visiškai teisingai, gali įrašą kelis kartus perklaustyti ir sudaryti visavertį įspūdį apie atlikėją. Šie privalumai suteikia vertinimui tikslumo, tokie konkursai gali būti organizuojami. Bet aš esu labiau „gyvų konkursų“ šalininkė, kuriuose jau tikrai pasijunta konkurso dvasia ir protinga konkurencija. Visi turi vienodas sąlygas varžytis tarpusavyje.

Kuo, Jūsų nuomone, tokia patirtis jauniesiems atlikėjams yra naudinga?

Prof. Asta Krikščiūnaitė (vokalo kategorija):

Mano nuomone, ši patirtis labai naudinga. Atlikėjas gali įrašo dėka patikrinti savo atlikimo kokybę, matyti save ekrane kaip jis elgiasi, kaip interpretuoja kūrinį. Aš savo studentams dažnai rekomenduoju įsirašinėti pamokas ir koncertus.

Ieva Narkutė (vokalo kategorija):

Naudinga yra darbo prieš kamerą patirtis, nes dainuoti įsivaizduojamam klausytojui yra tikrai nelengva. Reikia tuo pat metu ir įeiti į save, į atliekamą kūrinį, ir ištransliuoti savo vidų klausančiajam. O tai- sudėtinga užduotis. Taip pat, jei gyvo konkurso metu pasirodyti komisijai ir klausytojui būtų ir kitų progų (įėjimas/išėjimas iš scenos, nusilenkimas, atsakinėjimas į klausimus, neformalus bendravimas), čia lieka tik tos kelios dainavimo minutės, o per jas atskleisti savo pačias stipriausias puses tikrai nėra lengva.

Ingrida Kurienė (liaudies instrumentų kategorija):

Visos patirtys naudingos. Priklauso nuo mokytojo požiūrio, kurį jis perduoda atlikėjui. Kaip minėjau - mano manymu reiktų ruošti lygiavertį pasirodymą nuotoliniam konkursui, tokį, kokį ruošume „gyvam“.

Doc. Dr. Aistė Bružaitė (liaudies instrumentų kategorija):

Neabejotina nauda – tai „girdėjimas savęs iš šono“. Įrašų metodą pati naudoju nuo vaikystės. Dėka mano pirmosios mokytojos išmokau, jog norint kažką perteikti klausytojui, visų pirma, reikia girdėti, ką pats groji. Neretai nustembi išgirdęs savo įrašus, dažnai būna sunku jų klausytis. Taigi, įrašinėjimo formatas ypač lavina vaikų suvokimą savo grojime/atlikime.

Rimvydas Savickas (pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija):

Manau, kad didžiausia nauda atlikėjams yra įveikti iššūkį, sugebėti kokybiškai įrašyti savo partiją su jau įrašytu akompanimentu, nes tai yra nepalyginamai sudėtingiau nei groti gyvai su puikiai prisiderinti gebančiu koncertmeisteriu. Kita naudos pusė - nereikia važiuoti niekur, kas tam tikra prasme gali paskatinti daugiau atlikėjų pasiryžti dalyvauti.

Žana Gumenaja (akordeono kategorija):

Daugelis apeliuoja į tai, kad tai yra vaikų skatinimas groti. Bet dabartinėmis sąlygomis jie ir taip įrašinėja ir koncertus, ir atsiskaitymus ir egzaminus. Tai nemanau, kad yra didelis skirtumas kurį įrašą siųsti. Manau, žodis „konkursas“ labiau skatina mokytojų ambicijas. Maži vaikai nelabai jaučia skirtumą kuris įrašas yra siunčiamas.

Ko palinkėtumėte konkurso dalyviams?

Prof. Asta Krikščiūnaitė (vokalo kategorija):

Palinkėčiau sėkmės ir gražios kūrybinės ateities.

Vilija Geležiūtė (fortepijono kategorija):

Jauniesiems atlikėjams yra naudinga ir vis labiau reikalinga visokia patirtis. Noriu palinkėti neprarasti optimizmo, nuoširdžiai dirbti ir draugauti su pasirinktu instrumentu, nebijoti naujienų, drąsiai žengti pasirinktu keliu ir surasti savo vietą žavingame muzikos pasaulyje.

Ieva Narkutė (vokalo kategorija):

Mėgautis jaunyste, mėgautis muzikavimu, būti kantriems, darbštiems ir gerbti talentą, kurį turi.

Ingrida Kurienė (liaudies instrumentų kategorija):

Nesustoti, būti su muzika! Tie, kurie mąsto apie muziko kelią - drąsinu rinktis šią spalvingą specialybę, su kuria niekada nebus nuobodu ir gyvenimas atrodys prasmingas.

Povilas Velikis (akordeono kategorija):

Dalyviams linkėčiau stengtis būti žingediems, darbštiems ir visada mylėti muziką.

Doc. Dr. Aistė Bružaitė (liaudies instrumentų kategorija):

Ir toliau nenustoti muzikuoti, domėtis kolegomis, aplinka, muzikos profesionalais. Rasti motyvacijos skleisti gėrį ir dalintis neapsakoma muzikos energija, nepaisant jokių pasitaikančių iššūkių.

Rimvydas Savickas (pučiamųjų ir mušamųjų instrumentų kategorija):

Palinkėčiau kuo daugiau pozityvių minčių ir tikėjimo, kad visi galėsime jau greitai džiaugtis pasirodymais gyvoje erdvėje.

Žana Gumenaja (akordeono kategorija):

Rimtiems konkursantams palinkėčiau kuo greičiau sulaukti „gyvos“ konkurencijos. Na, o likusiems - neprarasti noro muzikuoti.